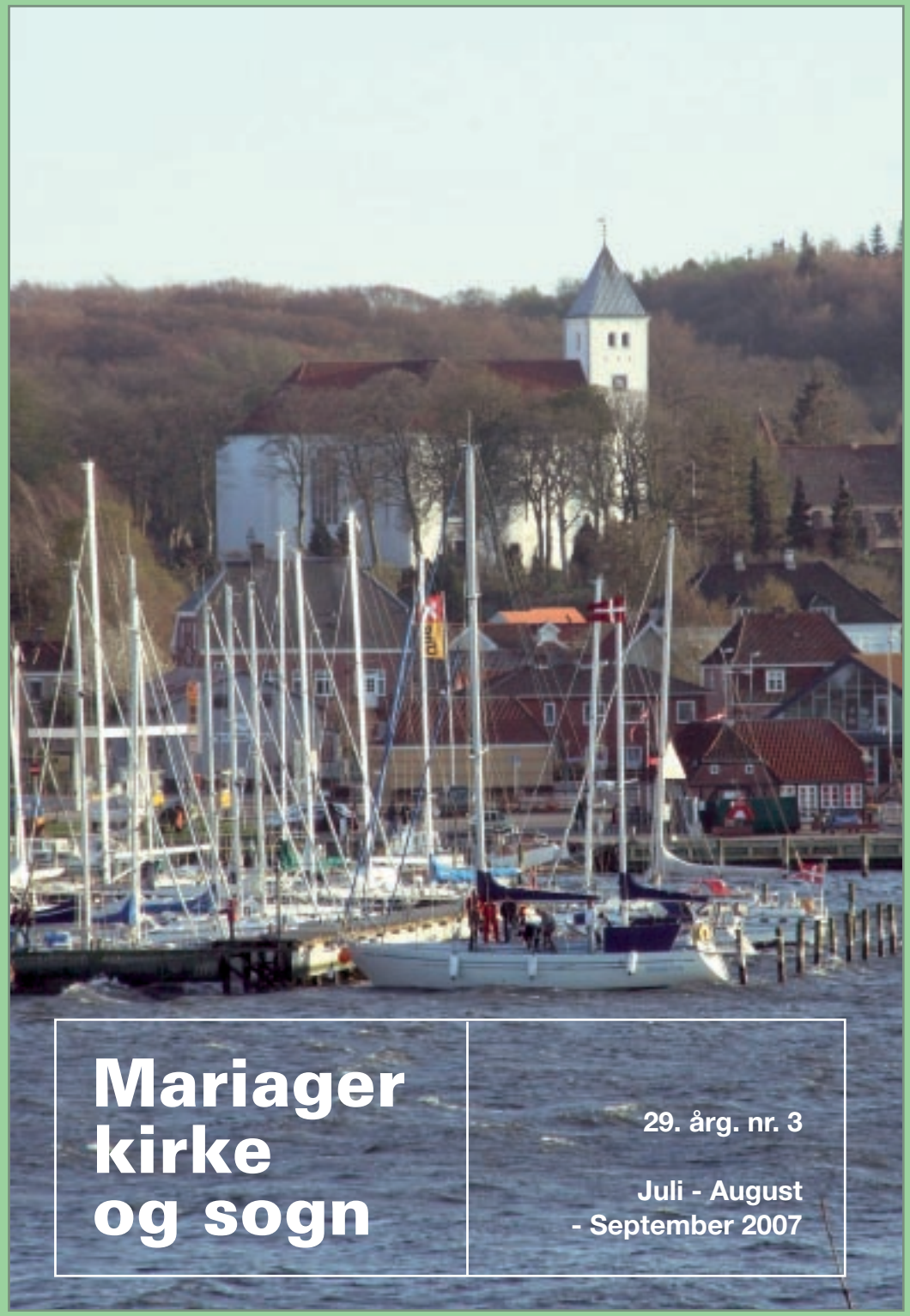

Mariager kirke og sogn

29. årg. nr. 3

Juli - August
- September 2007

GRUBLER

”Det hændte på et teater, at der gik ild i kulisserne. Bajads kom for at underrette publikum derom. Man troede, det var en vittighed og applauderede; han gentog det; man jublede endnu mere. Således tænker jeg, at verden vil gå til grunde under almindelig jubel af vittige hoveder, der tror, at det er en vits.”

Søren Kierkegaard (1813-1855)

Sognepræsten har ferie 1. juli til 21. juli.

Alle tjenester i ferien varetages af Aksel Breinegaard, Hem – Tlf. 98 55 00 30

Kaltrinas sang er udkommet på CD
med Sergio Marini.
CD-en hedder: »Tænk en gang til«.

Indholdsfortegnelse

Danmarks onde kristendom - *Andreas Christensen* 3
Sommerfest i præstegårdshaven - *Britt og Knud Erik Lægsgaard* 7
Menighedsrådet arbejder - *Peter Toubøl* 9
Hvad laver præsten i Mariager? - *Peter Toubøl* 10
Artiklen, der ikke måtte få sin retmæssige overskrift - *Mikael Ustrup* 13
Mosely kogræsserlaug - *Vibeke Guldberg* 15
Gudstjenesteliste og aktivitetskalender 16
Højskoleaftener 2007-2008 - *Britt Lægsgaard* 17
Formiddagshøjskole - *Ronald Risvig* 19
Minikonfirmandundervisning - *Ronald Risvig* 20
»Og hvilket forår blev det!« - *Ole og Vibeke Guldberg* 22
Det hele er forandret - eller også er det mig… - *Britt Lægsgaard* 23
Hvad hjertet er fuldt af - - - *Knud Erik Lægsgaard* 27
Sognetur til Løgumkloster - Du kan nå det endnu - *A. M. Jensen/P. Andersen* 30
3 koncerter og 2 orgelmatinéer - *Mikael Ustrup* *30*
Siden sidst og adresseliste 31

Forsidebillede: Mariager Kirke fra »søsiden«. Foto: Peter Toubøl

Danmarks onde kristendom

Hvorfor har danskerne vænnet sig til, at præster går ind for had?

”Muhammed-krisen var ingen fejltagelse. Det viser timingen i oprettelsen af det nye præsteinitiativ, hvor foreløbig 60 præster vil markere sig som islamkritiske.”
Sådan skriver den unge sognepræst ved Frihavns kirke i København, Andreas Christensen.
Før han kom til Frihavns kirke var han feltpræst i Afghanistan.
Han bekæmper enhver form for fremmedhad og skriver:

Kærlighed er det centrale i kristendommen. Alligevel har danskerne vænnet sig til, at et stort antal præster vender kristendommen på vrangen ved at gøre Danmark verdenskendt for arrogance og had.
Jeg vil i det følgende give et bud på, hvordan det er lykkedes en grupper præster at gøre deres religion til sin egen modsætning, og hvorfor danskerne ikke gør oprør imod det.

Islamkritisk forum

Inden jeg skrider til forklaringen på den kærlighedsfjendske kristendoms opståen, vil jeg kigge på det seneste initiativ: Islamkritisk forum.
Netop som vi troede, at Søren Krarup var blevet afsløret af Connie Hedegaard som en sentimental gammel mand, der blot elsker sit fædreland, dukker næste generation op i skikkelse af datteren Katrine Winkel Holm. Krarup er ingen harmløs

”Onkel Danmark”, og datterens initiativ vil igen skade Danmarks og den danske folkekirkes renommé. Tres præster er gået sammen og vil skabe et islamkritisk forum. Imamerne skal ikke ind i kirkerne, så vi kan stille dem spørgsmål – nej. Døren skal være lukket. Imens skal de kloge præster sidde bag lukkede døre og gøre sig kloge på, hvad islam er, så vi alle sammen kan se forskellene. Forskellene er nemlig blevet vasket ud af ”konfliktsky og konsensussøgende præster” (kristeligt dagblad 26. maj), og vi skal vogte os for, at islam ikke slipper ind ad bagdøren, fordi vi tror, at kirken skal medvirke til integration og af bar høflighed (KWH TV Avisen 26. maj).
Initiativet kalder sig kritisk, men ærindet er klart: At sætte en grænse. Islam skal bremses, og de venlige skal have modstand.

FUP!

Det kritiske forum er ikke kritisk. De er en manifestation mod nogle andre. Jeg har væddet en kasse øl med min nærmeste kollega, Lene Tvilling om, at deres kritiske arbejde ikke vil føre til resultater. Kritisk arbejde har nemlig ny viden og ny erkendelse som sit mål, men ingen af de 60 præster har tidligere vist tegn på evnen til at flytte sig tankemæssigt. Det skulle dog lige være Niels Højlund, som er kendt fra Højlunds Forsamlingshus. Han er en af fællesskabets prominente deltagere, fordi han er kendt. Han er kendt, fordi han har lavet underholdning. I det gamle Rom var underholdning noget med blod og vilde dyr. Højlund formåede at komme tæt på: At få den indre svinehund til at løbe hylende rundt i manegen. Det islamkritiske forum er et islamofobisk selskab.

Er vi idioter?

Det islamkritiske forum profilerer sig overfor os andre såkaldte godtroende, lalleglade, humanistiske præster. De skal tilsyneladende rette op på det, vi forsømmer og forvrænger.
Hvis vi skulle danne en modforening med navn efter de anklager, de retter mod os, kunne navnet til en sådan forening være: ”Foreningen af præster, der ikke ved, at der er forskel på Islam og kristendom”. Eller: ”Foreningen til fremme af misforstået høflighed”. Eller: ”Konsensusforeningen for konfliktsky præster”. Jeg kunne også godt tænke mig at danne en forening i konkurrence til islamofobisk selskab. Det kunne være fx: ”Kvindekritisk selskab”. Vi kunne slå os sammen nogle stykker og udveksle litteratur og gå til pressen for at markere forskelle mellem mand og kvinde. Så kunne vi stolt offentliggøre vore resultater: ”Kvinder har bryster!” Vores resultater ville være lige så selvindlysende som de resultater, det nydannede forum med møje vil belære os med fremover. Det er et særkende ved den særlige danske onde kristendom, at den bliver nødt til at regne sine modstandere for idioter for at kunne hævde sine læresætninger. Det vender vi tilbage til.

Hvordan blev den onde kristendom til?

Der kan bruges flere forklaringsmodeller til at beskrive, hvordan kærlighed er blevet til had eller rettere: Hvordan en religion, hvis læregrundlag atter og atter fremhæver medfølelse, pludselig har mangelen på samme som sit kendetegn. Den særlige kynisme og den særlige arrogance, der knytter sig til dette selskab, kan egentlig bedst forklares psykologisk.

Men denne forklaringsmodel vil blive for omstændelig i dette medie. I stedet vil jeg skride til en hurtig historisk forklaring.

Paulus, Luther og to verdenskrige...

Den onde kristendom kaldes til daglig Tidehverv. Tidehverv ikke er en egentlig bevægelse. Tidehverv er et teologisk fællesskab uden medlemmer. Fællesskabet bindes sammen af et tidsskrift af samme navn og af nogle sommermøder. I nyere tid er to fremtrædende tidehververe gået ind i politik (Krarup og Langballe), selvom sammenblanding af politik og kristendom traditionelt har været bandlyst i fællesskabet på grund af Martins Luthers lære om samme. Dispensationen til at bryde dette Lutherske princip begrundes med, at Danmark er i nød (indvandring). Tidehverv domineres af en enkelt præstefamilie (fordelt på fire efternavne) med tilhørende disciple og sympatisører. Dette giver bevægelsen et klanagtigt præg, sociologisk set. Tidehverv kendes i offentligheden ved medlemmernes bedreviden, afsky mod sentimentalitet og føleri (fx medlidenhed) og i nyere tid også xenofobi. Endvidere ved en debatform, hvor modstandere iklædes standarddragter (fx: ”De vil frelse verden” eller: ”De er stalinister i forklædning”).
Den tidehvervske kristendom er fremkommet ved en glidende proces. Den er ikke ond i sit udspring, men har gennemgået nogle trin hen ad vejen. Første trin var bekæmpelsen af det sentimentale (det vamle). Næste skridt blev mistænkeliggørelse af al kærlighed som vammel. Næste skridt blev en vellyst hos medlemmerne ved samfundets reaktion på den manglende sentimentalitet, som derved fik skikkelse af en veloplagt kynisme. Det sidste skridt på vejen blev, at kynismen blev mål i sig selv. For at disse skridt har kunnet lade sig gøre, har der skullet være nogle udviklinger, som Tidehverv har kunnet spille op imod. Disse har bekvemt været til stede. Da bevægelsen opstod i 1926 var modstanderne en klam fromhedskristendom, arvet fra 1800tallet, som bestemt trængte til modsigelse. Men op gennem tiden blev modstanderne skiftet ud. Da Søren Krarup overtog redaktionen i 1967 blev perspektivet udvidet til kulturkamp og senere indvandringspolitik. Modstanderne blev de kulturradikale og de fremmede. Begge disse fjender truer med at overtage magten totalitært, forstås.

En slags jukeboks

Det tidehvervske argumentationssystem er en slags apparat, som kan omforme alt til det samme system. Det er en slags jukeboks, som altid spiller to melodier, uanset, hvad man putter i den. Den ene melodi hedder: ”Kristendommen har intet indhold og må ikke føre til noget” den anden hedder: ”Alle andre end os er idioter og er ude på at frelse verden (de ved det bare ikke selv).” Dette sindrige apparat er sammensat ved en syntese af forskellige skribenter samt af historiske erfaringer.

Den første ingrediens er Paulus

Paulus levede i oldtiden og fik den fikse ide, at kristendommen ikke kun skulle være en jødisk sekt. Den skulle bredes ud til Vesten. I Vesten synes man imidlertid, at jødernes skik med at skære i en

tissemand for at tilhøre en bestemt Gud, var noget griseri. Så Paulus måtte sælge sin religion i en light udgave. Nul omskæring. Det gik strygende, og han komponerede tilmed en hel ideologi, der retfærdiggjorde, at tilhængerne ikke længere skulle overholde moseloven. I denne salgsstrategi nåede han i sine skrifter helt ind i lovens væsen og helt ind til kernen af menneskers natur. Denne litterære præstation er endnu ikke overgået. Ca. 1500 år senere stod Martin Luther med et problem, som kunne løses med Paulus' litteratur. Den romerske pavekirke havde pålagt folk alt for mange strenge religiøse regler, så folk gik og skælvede for at komme i Helvede. Heldigvis kom Luther med Paulus i hånden og afviste det hele som "lov". Luther påstod, at problematikken var den samme som hos Paulus. Luther så ikke Paulus' projekt som et salgstrick, men som evige sandheder. Til trods for Luthers klare tale om, at mennesket er et forfærdeligt væsen, som kun kan reddes af Guds søn, blev der senere kogt religiøs sødsuppe på den historie, og der opstod en kristendom, hvor mennesket blev opfattet som et guddommeligt fremskridtsvæsen. En følereligion. Så kom 1. verdenskrig og viste, hvad mennesket er: Et rovdyr. Og 2. Verdenskrig viste tilmed, at mennesket vil gøre sig til Gud (Hitler/Stalin). Flere ingredienser skal der ikke til at for at lave en arrogancekværn i primitiv udgave.

Hvis man tager Paulus og hans tissemænd, Luther og hans pavekirke, Stalin og alverdens ulykker, og skruer det sammen til et apparat, hvor der kun er én trykknap: "Mistænkeliggørelse", så har man en model af Tidehvervs jukeboks. Lad os prøve den engang.

Vi putter "medlidenhed" ind i apparatet. Der kommer to sange ud. Den ene hedder: "Kristendom må ikke blive en føle-religion." Den anden sang hedder: "De venstreorienterede vil overtage verden ved hjælp af følelsesporno og tvang". (Det lyder som en ond parodi, men jeg vil bede læserne opsøge et nummer af bladet Tidehverv og se efter. Et vilkårligt nummer.)

Vi prøver nu at putte et nyt ord i apparatet: "Ulandshjælp". Første sang: "Kristendom må ikke blive til gerningsretfærdighed – det har Luther prøvet, og det var ikke sjovt". Anden sang: "De venstreorienterede gør sig til Gud med deres idelige trang til at frelse verden".

Apparatet fungerer altså som et slags HFI-relæ, som slår strømmen fra, hver gang kristendommen skal på banen med sit budskab: Kærlighed.

Hvorfor finder danskerne sig i det?

I firserne reagerede danskerne prompte og desperat, da Søren Krarups ansigt tonede frem med sin mangel på empati. Ingen kunne stille noget op. Medierne havde ikke adgang til den viden, der kunne punktere hans religiøse system. Søren blev ved at have ret. Samtidig var kirken blevet en ekspertkirke, så danskernes almindelige fornemmelse for, hvad der er kristendom talte ikke. Kun teologernes. Og ingen teolog magtede at punktere systemet og samtidig være perfid i en grad, der kunne måle sig med Søren. Mere pinligt blev det, at adskillige humanistisk orienterede præster og politikere næsten brød sammen under den massive følelseskulde. Uden for mediernes arena og på den kirkelige scene formåede folketingets ombudsmand, Hans Gammeltoft Hansen, at gøre noget ved sagen. Måske kommer han på banen igen, når hans neutralitetskrævende embede rinder ud.

Tiden og fremmedhadet er yderligere faktorer, som har givet luft for den onde kristendom. Med tiden vænner vi os til det, og de tavse danskeres frygt for de fremmede får dem til at tie og vente.

Skal vi frygte Islam?

Selvfølgelig skal vi frygte islam! For det første findes der typer af islam i verden, som er et sikkerhedspolitisk problem. Dette er ikke et kristent eller kirkeligt problem, men et sikkerhedsproblem, som

både kristne og muslimer bøvler seriøst med. Lad det være ude af billedet. Derudover er islam en konkurrent på det religiøse marked. Islam er en seriøs konkurrent, og jeg vil ind i seriøs konkurrence. Islams styrke er dens skønhed og sammenhængskraft. Skønheden i islamisk kultur har dybder, som vi skal overgå. Heroverfor står jeg med en kirke, hvor foreløbig 60 præster kun vil servere blodfattig, farveløs og handlingslammet kristendom - som tilmed mistænkeliggør andre i en slags fornærmet jalousi.

Skønhed og kærlighed

Lad os tage kampen op! Danskerne skal stole på deres fornemmelse for kristendom. Fornemmelsen taler sandt. Kristendom handler om kærlighed og ikke om had og afvisning. Kristendom handler ikke primært om Luther og hans 500 år gamle krig med paven. Kristendom handler om noget, der hedder: Guds Rige. Det er noget, der vokser inde i mennesker og mellem mennesker, og det kendes på at være ufatteligt smukt. Det er det, der gør, at jeg ikke frygter noget som helst fremmed.

Andreas Christensen, sognepræst

Sommerfesten i præstegårdshaven

Søndag den 26. august kl. 14,30 til ca. 17,00 holder vi traditionen tro sommerfest i præstegårdshaven. Hertil indbydes alle, der måtte have lyst til et par timer i selskab med andre gode Mariager-borgere, menighedsrådet, "De gode mænd", "Gittes trio" samt undertegnede.

Foto: Peter Toubøl

Vi skal synge, høre masser af musik, lytte til oplæsning, spise lækkert og hyggesnakke. Vi har bestilt godt vejr under parasollerne, men hvis regnen siler ned i den sommer, som vi trods alt elsker, forlægges arrangementet til Sognegården.

Alle, der har kørsel behov, ringer efter
Assens Taxi, tlf. 98 58 38 49,
gerne nogle dage forinden.
Vi glæder os til at se jer alle.

Britt og Knud Erik Lægsgaard

»Smertensmanden« - et middelalderligt træskærerarbejde, som findes i Mariager Kirke. Foto: Peter Toubøl.

MENIGHEDSRÅDET ARBEJDER

Kontrakt underskrevet

Efter 6 års hårdt arbejde kunne menighedsrådsformanden d. 22. maj endelig sætte sin underskrift på en kontrakt om levering af et nyt orgel fra den franske orgelbygger Bernard Aubertin. Kontrakten lyder i første omgang på levering af et orgel med 27 stemmer til en pris på 6,5 mil. kr. En kontrakt på det fulde orgel med 45 stemmer vil blive underskrevet, lige så snart vi har fået tilsagn om de resterende 5 mil. kr.

Vi har i den anledning udarbejdet et omfattende fondsansøgningsmateriale med beskrivelse af orglet, kirken og den hellige Birgitta vedlagt anbefalinger fra biskop, provst, den kgl. bygningsinspektør, borgmester H. C. Maarup, Århus Musik Konservatorium, Vestervig kirkemusikskole m. fl.

I første omgang håber vi, at en af Danmarks største fonde for almene formål vil skænke os hele det resterende beløb.

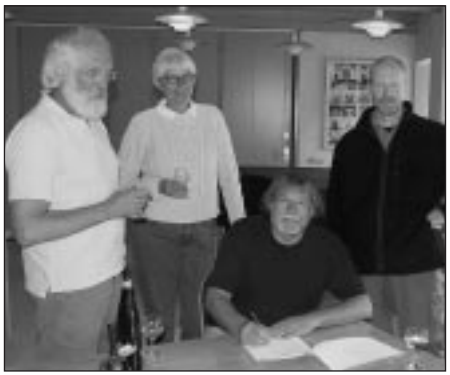

Orgeludvalget underskriver kontrakten om levering af det nye orgel.

Birgittaforeningen

Menighedsrådet har haft et møde med bestyrelsen fra Birgittaforeningen, som ønsker et nærmere samarbejde med menighedsrådet. Der blev fremført mange gode ideer om forskellige arrangementer og om Klosterbygningen. I første omgang er Eva Elmose indgået i en dialog med foreningen for at undersøge mulighederne for en eller anden form for ”pilgrimsvandring”.

Syn for sagn

Menighedsrådet har afholdt det årlige syn på kirken og kirkegården samt præste- og sognegården.

Præstegårdens kælder skal renses for skimmel, og sognegården skal have en ny og mere rengøringsvenlig gulvbelægning. Kirken skal kalkes til næste år, og taget skal understryges de steder, hvor stormen har løsnet understrygningen. Vi kunne også konstatere, at det var lykkedes en allike at bygge en større grenrede på loftet. Den bliver fjernet samtid med den årlige rengøring af kirkens loft og tårnrum.

Budgetforslag

I år skulle det nye forslag for næste års budget afleveres allerede 1. juni. Samtidig er det det første budget til det nye provsti, som budgetterer på en anden måde, end den vi har brugt de sidste år. Tidligere har vi ved hjælp af opsparinger forsøgt at udjævne de årlige udsving, således at den samlede udgift kun steg ved prisstigninger og evt. vedvarende driftsændringer.

Vores opsparingskonti bliver derfor brugt op i år, og det nye budget vil være påført alle store opgaver. Derfor stiger budgettet med ca. 500.000 ud over prisreguleringer. Pengene skal bl.a. bruges til kalkning (150.000) og udskiftning af en ladvogn på kirkegården (130.000). Desuden er der afsat penge til menighedsrådsvalget næste år.

Det endelige budget bliver først vedtaget senere, når provstiet har udmeldt den endelige ramme.

Mere sognemedhjælper

Menighedsrådet har besluttet at udvide

sognemedhjælperens stilling fra 65 % til 81 % = 30 timer om ugen. Vi ønsker på denne måde at give Ronald Risvig mulighed for at tage nye initiativer inden for områderne skole/hjem-samarbejdet, mere information og viden til voksne om kristendommens betydning samt mulighed for hjemmebesøg.

Menighedsrådsmøder:
14. august, 25. september og 23. oktober. Møderne afholdes i Sognegården kl. 18.00. Se www.mariagerkirke.dk.

Peter Ulrich Toubøl.

Hvad laver præsten i Mariager?

"Man skulle være præst i Mariager. Kun på arbejde om søndagen og fri hver 4. uge, imens nabopræsten passer jobbet" - og nu har han endda fået både sekretær og sognemedhjælper. Noget i den retning er der nogle, der tænker.
Der er andre, der synes, vi skal have en præst mere, så der kan blive mere tid til at besøge sognets beboere. Især de ældre, som der i Mariager Sogn bliver flere og flere af. Så en nærmere forklaring på sognepræstens arbejdsforhold er efterspurgt.
En præst skal som minimum præstere det samme som enhver anden person på arbejdsmarkedet - altså en arbejdsuge på 37 timer og med 6 ugers ferie. Derimod holder de normalt ikke fri på helligdage, og de arbejder ikke kun fra 8-16 på ugens 5 hverdage, men har 6 arbejdsdage. Der tilbydes heller ikke fri vikardækning ved sygdom og ferie. Nej, præsterne må afløse hinanden uden betaling for overarbejde.
Så når præsten i Mariager holder fri, er syg eller på orlov, er det nabopræsten (almindeligvis Aksel Breinegaard), der afløser og modsat. Således må Knud Erik passe gudstjenesterne m.v. i nabosognene, når Aksel holder fri.

Hvad går hverdagene med?

Mandagen er normalt præstens fridag som kompensation for den manglende weekend, men det hænder da, at der bliver indkaldt til møde også om mandagen - og til beskyttelse af sognepræsten passer Britt telefonen om mandagen. De øvrige dage går med at forberede prædikenerne til søndagen, til alle de særlige helligdage, til gudstjenester for Fjordvang eller Sødisbakke, samt begravelses- og bryllupstaler. Der er forberedelse til konfirmandundervisning, studiekreds og diverse møder. Der gennemføres dåbs- og bryllupssamtaler samt det svære arbejde med samtaler i forbindelse med sygdom, død og begravelser.
I Mariager Sogn er der gennemsnitlig en begravelse om ugen året rundt, men ofte kan der være op til 3 på en uge.
Der skal også være tid til administration og til at give besked til de andre ansatte om salmevalg og anden information. Dertil kommer deltagelse i møder med medarbejdere, menighedsråd, provsti, organisten, sognemedhjælperen og samtaler med kollegaer, sjælesorgsbesøg, samt besøg til ældre i hjemmet eller på Fjordvang, hvor der også er underholdning hver tirsdag og gudstjeneste med fælles kirkekaffe den sidste fredag hver måned (deles med Breinegaard, der jo ikke selv har et plejehjem at betjene.)

Arbejdet i hovedtal

For at undgå mytedannelse om præstens arbejde nævnes her nogle få hovedtal for første halvdel af 2007.
Der er afholdt 32 gudstjenester i Mariager kirke i dette halvår.
Heraf har Aksel Breinegaard haft *6 gudstjenester*. Til gengæld har sognepræsten i Mariager i samme periode afløst Breinegaard ved *4 søndagsgudstjenester*.
Der har været *30 begravelser* i Mariager i det første halvår af 2007. Heraf har A.B. haft de *6 begravelser.*

Af de *21 anmeldte vielser* i Mariager kirke skal A.B. foretage *1 vielse*.
I det første halvår har sognepræsten i Mariager haft tjenestefri en *uge og ferie i en uge*. Når sognepræsten har ferie eller friweekend, passer A.B. kun de kirkelige handlinger. Konfirmander og kontorarbejde holdes han fri for.
I sammen periode afløste K. E. Lægsgaard for A.B. i *otte dages ferie* samt i to perioder med tjenestefri i henholdsvis *5 dage og 9 dage*. Afløsning for Breinegaard gælder både gudstjenester, kirkelige handlinger samt kontorarbejde.

Præsten laver ikke en - - -

Ovennævnte sentens er en gængs myte om præster, og vi har derfor bedt vores sognepræst nedskrive en tilfældig arbejdsuge, og den ser således ud:

"**Mandag** er min fridag, men en aftale om begravelse laves gennem min kone, som af samme grund har overblik over min kalender.
Alle dage står jeg op kl. 6.45 - fruen kysses farvel kl. 7.30 og dernæst hentes posten, der gennemgås og fordeles mellem mig og min sekretær. Dernæst tjekkes mail og dagen tilrettelægges, før sekretæren kommer kl. 9 (to gange om ugen fra 9-13).

Tirsdag kl. 8.30 ankommer et brudepar til samtale. En sådan samtale tager normalt mellem 1½ og 2 timer.
Kl.10.00 ankommer en mor med et barn til dåbssamtale. En sådan samtale varer normalt 1 time. Den burde henlægges til hjemmet, men der er ikke timer til det.
Kl. 11.00 Sekretæren, der kom kl. 9, og som har passet telefonen, imens der var samtaler, bydes på kaffe (vi skiftes til at tage brød med), og resten af dagens program drøftes, og jeg får at vide, hvem jeg skal ringe til.
Kl. 11.30 Nogle telefonsamtaler ang. dåb og vielse ekspederes. Dernæst påbegyndes en begravelsestale til en begravelse torsdag kl. 13 - det tager normalt 3 timer at skrive en begravelsestale, men allerede kl. 12.30 ringer en anden bedemand om en begravelse fredag kl. 11.

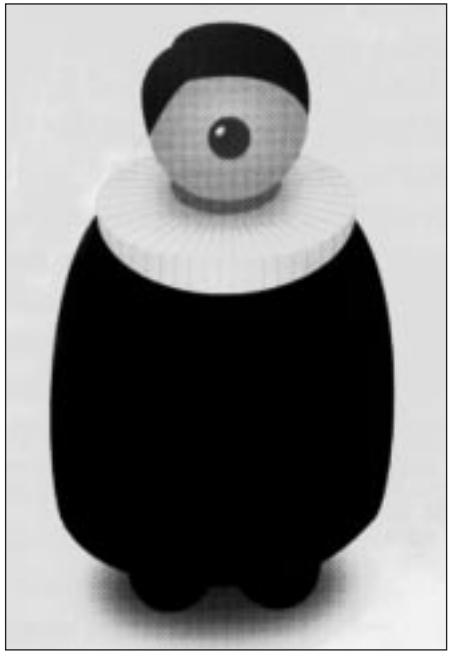

Der aftales nu samtale onsdag med familien. Der skrives videre på begravelsestalen til torsdag.
Kl. 14.00 besøges Fjordvang for en snak, lidt sang og oplæsning.
Kl. 15.30 Dåbssamtale.
Kl. 16.15 færdigskrives begravelsestalen til torsdag.
Kl. 17.30 kommer fruen hjem, og dagen vendes i en halv time.
Vi forbereder sammen middagsmad og der er næsten altid møde tirsdag aften kl. 19.30 til 22.00.

Onsdag
Foregår på lignende måde bortset fra, at der denne dag skal skrives vielsestale til lørdag, og begravelsestale til fredag. Denne dag er der også et sjælesorgsbesøg, der kræver 2 timers nærvær.
Onsdag aften er mødefri, så den bruges til at skrive kirkeblad. Arbejdsdagen slut kl. 22.30.

Torsdag skulle have været brugt til et stiftskursus i Århus, men det forhindres af begravelsen kl. 13. Godt det samme for denne dag er der 2 påtrængende sjælesorgssamtaler. Samtidig udskrives nogle dåbsattester og modtages navnerettelser, og en stolt far med papirerne på en ny mariagerborger skal modtages. Vi skal jo lige snakke lidt om fødslen, for hans øjne skinner endnu over nattens oplevelse. Om torsdagen har jeg bilen, så den dag bruges altid til husbesøg og til besøg på vore hospitaler.
Denne særlige torsdag afsluttes arbejdsdagen kl. 18.00, da vi skal spise bålbøffer sammen med kogræsserlauget på Mosely.

Fredag er altid dagen for prædikenskrivning, men denne dag er der først personalemøde i graverhuset kl. 9.00, og da dagens begravelse er kl.11, er der kun lige tid til at læse teksterne til søndagen igennem. Når man inviteres til mindesamvær efter højtideligheden varer det hele normalt 3 timer. Denne fredag påbegyndes søndagens prædiken først kl. 14.00. Prædikenskriveriet afbrydes af 6 telefonsamtaler, da jeg har været væk det meste af formiddagen. Men prædikenen er endelig færdig omkring 17.30, hvor der er planlagt en dåbssamtale. Omkring kl. 18.30 er arbejdsdagen slut, når der ses bort fra telefonsamtaler om udstedelse af attester og dåb og vielser.

Lørdag Her foretages de sidste forberedelser til gudstjeneste med to dåb om søndagen. Herefter er der afsat 3 timer til at skrive bryllupstale. Der skal skrives endnu et par artikler til kirkebladet, og endelig er der bryllup kl. 15.00. Arbejdsdagen er slut omkring kl. 16.00.

Søndag morgen læser jeg tekster og prædikenen før gudstjenesten for at være helt tæt på det skrevne. Herefter er der gudstjeneste til ca. kl. 11.30, og medmindre der er konfirmandforældremøde eller minikonfirmandmøde eller personalefest eller sommerfest for ældre eller noget andet, så holdes nu søndagsfri – det er tidspunktet, hvor der en gang imellem er tid til at læse lidt faglitteratur. Det er præsten forpligtet på.
Alle ugens dage krydres med møder i Sognegården. Højskoleaftener, menighedsrådsmøder, udvalgsmøder, forældremøder, møder med dåbsforældre samt møder i provsti eller stift.
En god gennemsnitsarbejdsuge med ca. 58 arbejdstimer, når det altså ikke er i konfirmandperioden.
I de uger, hvor der ikke er begravelser og vielser, er der plads til møder og forberedelse af studiekredse.
Dertil skal nævnes, at min kone ofte modtager telefonbeskeder og formidler aftaler, når jeg ikke selv er til stede. - Desuden laver hun programmet for højskolens arrangementer, er medskriver af kirkebladet, samt deltager på Fjordvang, når det er muligt i forhold til hendes arbejde."

(K. E. Lægsgaard)

Arbejdet i Mariager Sogn er så omfattende for en præst, at Aksel Breinegaard afløser en uge om måneden ved at påtage sig arbejdet med begravelser (og en sjælden gang et bryllup). Mange søger dog at lægge de kirkelige handlinger udenfor denne uge, fordi de fleste gerne vil have "sognets præst".
Aksel Breinegaard tager altså kun begravelserne, der falder i den første uge i måneden. Alt øvrigt præstearbejde passer K. E. Lægsgaard og sekretæren selv, men det giver alligevel pusterum til at forberede møder og studiekredse eller lign. for sognepræsten, at han er begravelsesfri i denne uge om måneden.
Sognemedhjælperen hjælper ved at tage halvdelen af konfirmandundervisningen samt minikonfirmander og besøg på Fjordvang. Til hjælp med føring af den nye elektroniske kirkebog samt andet kontorarbejde er der ansat en præstesekretær 8 timer om ugen. Men stadig har præsten i Mariager rigeligt at se til – også om hverdagen.

Peter Ulrich Toubøl

Artiklen, der ikke måtte få sin retmæssige overskift!

Om bryllupper, pli, dårlig opførsel og almindelig uanstændighed.

Det er så yndigt at følges ad
I gamle dage - dvs. da jeg var yngre - var bryllupssæsonen maj måned. Det er den ikke længere.
Dengang præsterede jeg at spille til 6 bryllupper på samme lørdag. Nu ligger bryllupperne primært i sensommeren. Hvorfor ved jeg ikke.
Jovist er det yndigt at følges ad, men når man som jeg har spillet samfulde 5 tunge vers af salmen ca. 300 gange, så bliver det en træg omgang at komme igennem stort set hver eneste lørdag i dette kirkeblads levetid.

Det kan man da ikke skrive
Om at pisse på Vorherre og præsten og organisten - i nævnte rækkefølge.
Dette var den overskrift, som mange velmenende mennesker ikke mente, jeg kunne sætte øverst i et sobert kirkeblad. Det har jeg så heller ikke gjort, men i det følgende vil jeg gerne forklare, hvorfor tanken om at gøre det overhovedet opstod.

Den ubrugte salmebog
Jeg har fra min unikke ophøjede plads et sjældent godt udsyn ned i nakken på menighedens mere eller mindre prangende hårvækst (hvilket jeg af alle godt kan tillade mig at skrive).
Jeg har også et formidabelt overblik over, hvor mange salmebøger, der aldrig kommer i brug.
En gang imellem, når jeg ser folk mere eller mindre demonstrativt lægge salmebogen, som de lige har fået udleveret, fra sig, har jeg lyst til at smutte ned og spørge hvorfor.
Der er ingen ved deres fulde fem, der ikke ved, at der synges salmer i kirken.

Pli
Ved begravelser - som jo i sagens natur er en anelse sørgeligere end bryllupper - kan der faktisk være mange gode grunde til ikke at synge med. Til bryllupper er der ingen!
Brudeparret - eller i hvert fald bruden - har taget en beslutning om at blive gift i kirken, og inviteret deres gæster til den begivenhed og den liturgi, som indeholder salmesang. Det er kun i amerikanske B-film (og A-film), at brylluppet holdes udendørs på 1½ minut med harpespillere som musikere.
Sad jeg øverst i kirkens kor, ville jeg føle mig stødt, hvis jeg så mine gæster udvise en så stor mangel på pli ved hverken at synge med eller sågar ikke have slået op i salmebogen.

Uanstændig opførsel
Jeg er rimelig vant til at se bryllupsgæsterne sidde og kagle mere eller mindre højlydt med nogen på bænken bag sig, men det er sjældent, at jeg ser hovedpersonerne sidde og tale åbenlyst med hinanden og deres følge oppe i koret.
Ikke desto mindre var det, hvad jeg så ved et bryllup her i kirken for et udefinerbart stykke tid siden, og som bragte mig til kogepunktet.
Ikke nok med at jeg spillede et antal træge bryllupsvers, hvor kun et par korister og sognepræsten sang med; jeg kunne også detaljeret følge med i et par af de mange højlydte samtaler, som udspandt sig nede i kirken, uden den ringeste form for respekt for brudeparret - hvad de da heller ikke just lagde op til.
Ikke en eneste gang så jeg hverken brud eller brudgom åbne salmebogen, og de talte og gestikulerede livligt med alle, de kunne få øjenkontakt med nede i kirken. Se, det er ikke fordi, de ikke vidste, hvordan et bryllup forløber - det er ganske enkelt og uden omsvøb: uanstændig opførsel.

Så hellere rådhuset
Og der sad jeg så og blev helt katolsk og

tænkte: ned på rådhuset med dem, så får vi se, om de opfører sig ligesådan der, eller om det kun er kirken, der skal være til grin. Og når vi nu er begyndt, så kunne vi fortsætte med alle kommende bryllupper, selv om argumentationen for dette er en helt anden.
(Og når de nu alligevel skulle på kommunen, så kunne de jo tage civilregistreringen med).

Fotografering
Vi har et relativt letforståeligt regelsæt for fotografering i Mariager kirke. Der må tages billeder ved ind- og udgang. Ret enkelt. Når vi ikke vil have, at der fotograferes i løbet af vielsen, skyldes det, at det er en nærværende kirkelig handling, som ikke skal forstyrres af hverken blitz eller fotografer, der kanter sig i den bedst mulige stilling til »billedet«. I øvrigt kan hverken præst eller den øvrige kirkebetjening være tjent med at blive fotograferet - uden samtykke - til folks private fotoalbums.
Jeg morer mig altid ved at se folk snige sig til at tage billeder (og det skal helst være i det sekund, der siges ja). For når fotografen forsøger at dække sit kamera, er jeg helt sikker på, at han har læst regelsættet. Ellers ville han (det er næsten altid mænd) jo bare kunne tage billeder uden dårlig samvittighed.
Endnu mere uartigt bliver det, når de først spørger præsten og efter et nej alligevel fotograferer.

Anstændigt
Bryllupssæsonen står for døren. I skrivende stund er der 15 vielser på programmet, som jeg håber bliver gennemført - for brudepars og gæsters og alles skyld - med højtidelighed, anstændighed og konduite.
Når jeg ikke her skriver, hvilket bryllup jeg omtalte tidligere, er det et udtryk for - ja gæt selv - anstændig opførsel.
God bryllupssæson.

Af organist Mikael Ustrup

PS: Og hestesko bruger vi heller ikke.

To sider uden illustrationer i et hvilket som helst blad - og folk er stået af, så for ikke at udstille nogen af Internettets millioner af nulevende brudepar, der hænger der til evig - ja, hvis Vorherre vil - tid, så er her et billede af brylluppet mellem Prins Carl af Danmark og Prinsesse Maud af Storbritannien.

Det fandt sted 22. juli 1896, så det kan godt bringes uden at komme i karambolage med ophavsretten - til gengæld har jeg vist overskredet min royale ration for det kommende årti.

Ikke ferie i den første uge hver måned!
Sognepræsten er under ingen omstændigheder fritaget for arbejde i den første hele uge om måneden. Han er kun fritaget for eventuel begravelse eller vielse. Han er med andre ord frigjort til andet arbejde i sognet.

Mosely

På Vest Hemvej mellem Randersvej og Hem skov ligger en lille naturskøn ejendom ved navn Mosely. Mosely blev foræret af ejerne til naturelskere på vor egn. Der er i dag bygget shelters, hvor enhver har lov til at overnatte. Der er skønne naturstier. Der er et område med borde og bænke, hvor enhver har lov til at tage gæster med og holde en lille fest. Der er kun én begrænsning for friheden i naturen: Alle skal rydde op efter sig.
Vi er nogle stykker, der har oprettet et kograsserlaug på ejendommen.
Et af kograsserlaugets medlemmer skrev følgende vers om denne lille gudskabte skønne naturperle, som vi alle må benytte:

Mosely kograsserlaug

Engen var grøn og bølgende
med prikker af blåt og gult,
langsomt vandred' vi, følgende
stien i græsset skjult.

Himlen var blå med skyer, som
jævnligt tog solen som gidsel,
mens vi vandred', vi så os om,
øjnede gyvel og tidsel.

Levende hegn af syren og tjørn
duftende lod os erindre
sommertiden, da vi var børn;
glæden blev stærk i vort indre.

Midt på den frodige, grønne eng
græsser der fire kvier,
æder, hviler og gør omkring;
vi dvæler i nuet og tier.

De lever det herligste sommerliv
på Moselys paradismarker;
miljøet er yppigt og attraktiv';
de varsomt til knoldene sparker.

Paradisliv er dog afmålt fra start;
når som'ren er gået på hæld,
bli'r de betragtet som ko-anpart,
som mad; de bli'r slået ihjel.

Sådan er livet også en barsk
og ufølsom, praktisk affære,
bagtanken grum og planen harsk
bag paradisstemningens sfære.

Men'sket kan sagtens rumme de to
helt modsatrettede føl'ser;
vi ved, at køer bli'r til tournedos
og engelske bøffer og pølser.

Væsentligt er det, at dyret så længe,
det lever på denne vor jord,
trives på grønne, frodige enge,
hvor saftige græsser gror.

Engen er grøn og bølgende,
og fremtid'n i græsset skjult,
langsomt vandrer vi følgende
sommeren ligefuldt.

Vibeke Guldberg

Gudstjenester

Måned	Dato	Kl.	Dag/tekst	Prædikant/Andet
JULI	01.	9.00	4. s. e. trin. Lukas 6,36-42	AB
	08.	9.00	5. s. e. trin. Lukas 5,1-11	AB
	15.	9.00	6. s. e. trin. Matthæus 5,20-26	AB
	22.	10.00	7. s. e. trin. Lukas 19,1-10	KEL
	29.	10.00	8. s. e. trin. Matthæus 7,15-21	KEL
AUG.	5.	10.00	9. s. e. trin. Lukas 16,1-9	KEL
	5.	19.30	1. sommerkoncert	Trompet og orgel
	12.	10.00	10. s. e. trin. Lukas 19,41-48	KEL
	12.	19.30	2. sommerkoncert	Orkestermusik
	19.	10.00	11. s. e. trin. Lukas 18,9-14	KEL/RR
	19.	19.30	3. sommerkoncert	Sopran og orgel
	22.	16.30	1. orgelmatiné	Buxtehude/Bruhns
	26.	10.00	12. s. e. trin. Markus 7,31-37	KEL Sommerfest (s.side 7)
	29.	16.30	2. orgelmatiné	Buxtehude/Bach
SEPT.	2.	10.00	13. s. e. trin. Lukas 10,23-37	KEL
	9.	10.00	14. s. e. trin. Lukas 17,11-19	KEL Konfirmandforældre
	16.	9.00	15. s. e. trin. Matthæus 6,24-34	AB
	23.	10.00	16. s. e. trin. Lukas 7,11-17	KEL Høstgudstj./Minikonf.start
	30.	10.00	17. s. e. trin. Lukas 14,1-11	KEL

Gudstjenester på Fjordvang

Fredag den 29. juni kl. 10.00 K. E. Lægsgaard
Fredag den 27. juli kl. 10.00 K. E. Lægsgaard
Fredag den 31. august kl. 10.00 A. Breinegaard
Fredag den 28. september kl. 10.00 A. Breinegaard

Alle beboere på Fjordvang bliver efter aftale med personalet adviseret om gudstjenesten. Der indbydes til kirkekaffe kl. 9.30 - før gudstjenesten.

øjskoleaftener 2007 2008

Velkommen til en ny sæson med stor bredde og megen dybde – vi glæder os til at være sammen med jer igen om spændende og vedkommende emner!

Alle aftener er på tirsdage kl. 19.30-21.30, og de foregår i Sognegården.

Tirsdag den 11. september
Ushma Jacobsen, Hadsten
Flerdobbelte identiteter
Ushma Jacobsen vil gennem en række små historier og anekdoter fortælle om, hvordan hun oplever den åleglatte idé om flerdobbelte identiteter.
Fortællingerne sigter på at give stof til tanker og diskussioner om den frihed og de begrænsninger, der ligger i at tilhøre forskellige steder og kulturer. Hun vil også komme ind på, hvordan man i den sammenhæng kan udvikle kamæleonagtige tendenser - og hvordan man med en sådan identitet navigerer i et land, der i nogle tilfælde ikke vil kendes ved verden! -
Hun er skarp! (jeg har selv hørt hende - og det har givet stof til mange eftertanker).
Ushma Jacobsen er uddannet antropolog og født i Tanzania.

Tirsdag den 30. oktober
Bjarne Lenau Henriksen, København
Ensomhedens mange ansigter
Der tages udgangspunkt i en fortælling om mødet med ensomheden og tiden på et af Vesterbros gamle hæderkronede værtshuse, hvor Bjarne Lenau i sin egenskab af præst begravede værtens kone, servitricens mand og tjenerens mor. Der udspillede sig en seance dér, hvor han forholdt sig til Kunderas begreb "Hurtighedens dæmon«. Dernæst fortælles en historie om et gammelt menneske, hans ensomhed og hans besøgsven, hvor hjælperidentiteten vendes på hovedet og frivillighedsbegrebet problematiseres.
Fortællingerne giver en sammenhæng, hvor vi kan tale om både ensomhed og frivillighed.
Bjarne Lenau Henriksen ved, hvad han taler om - han er chef for Kirkens Korshær i Danmark - og har "det" under huden til hverdag - og hans fortælling går dybt ind.

Tirsdag den 20. november
Knud Vilby, København
Hvad gør vi ved sproget, og hvad gør sproget ved os?
Sproget ændrer sig, og ord får nye betydninger - nogle gange af politiske grunde. Vi lever i sproget, og hvad er konsekvenserne, når det, vi siger, ikke længere har samme betydning?
Hvorfor er det fornuftigt at optræde korrekt, men forkert at være politisk korrekt?
Hvorfor er menneskerettigheder ikke længere noget, vi skal kæmpe betingelseløst for - og tolerance sommetider et skældsord?
Hvorfor er det betænkeligt at være frelst - eller at støtte godhed i "godhedsindustrien"?
Hvorfor er nationalisme nogle gange et positivt begreb, men nogle gange også meget negativt?
- og hvorfor er flygtninge ikke længere nogle, vi primært skal hjælpe, men først og fremmest nogle, der skal sendes tilbage?
Knud Vilby er tidligere chefredaktør for Information - og leder af Mellemfolkeligt Samvirke. I dag er han formand for Social Politisk forening, så han taler ud fra en mangefarvet palet, når han fremsætter

sine betragtninger om sproget, og hvad det gør ved os. Det er virkelig vedkommende.

Tirsdag den 15. januar
Johannes Møllehave, København
Dansk lyrik - med særligt henblik på Halfdan Rasmussen
Halfdan Rasmussen er kendt af ethvert barn for sine tosserier - men kender vi også hans "anden" lyrik?

Johannes Møllehave vil denne aften sætte fokus på netop lyrikken hos Halfdan Rasmussen.
Johannes Møllehave er jo kendt i det ganske land for sin imponerende indsigt i den danske litteratur - for sine egne betragtninger over livet og dets gode og onde sider - og for sine karismatiske prædikener.
Jeg tror, at Johannes Møllehaves navn taler for sig selv - og uanset, hvad han måtte fortælle, vil det være med indsigt og indlevelse.
Johannes Møllehave er præst, forfatter, skribent og anmelder.

Tirsdag den 26. februar
Peter Maltha og Finn Lykke Schmidt, Rønde og Århus
På rejse i de fantasifulde kalkmaleriers univers
Vi skal denne aften møde forfatteren Finn Lykke Schmidt og tegneren Peter Maltha til en sjov og uhøjtidelig aften i de frodige og fantasifulde kalkmaleriers univers.

Der fortælles om kalkmaleriets historie og en kalkmalers arbejde.
Der fortælles om billedforståelse i dag - og i middelalderen – og vi "bliver klogere" på indholdet i de religiøse billeder.
Ofte kan kalkmalerier synes blasfemiske - ja, nærmest "frække og uartige" - og denne side af sagen belyses også.
Fortællingen ledsages af diasshow med de mest spændende kalkmalerier, man kan forestille sig.
De to oplægsholdere har netop udgivet en bog om børn og kalkmalerier – og de vil derfra give os et lille indblik i børns umiddelbare og spontane opfattelse af de religiøse billeder under kirkernes hvælv.

Tirsdag den 1. april (og det er ganske vist!)
Rasmus Lyberth, Grønland
Koncert i kirken
Denne sæsons sidste aften ***starter i kirken***, hvor Rasmus Lyberth vil give koncert.
Rasmus Lyberth er jo kendt for sine følelsesfulde sange om sit elskede Grønland,

men selv om han synger på sit modersmål, grønlandsk, er hans musik så universel og udtryksfuld, at han har tilhængere over det meste af verden.
Efter koncerten i kirken går Højskolens medlemmer i Sognegården, hvor vi traditionen tro slutter sæsonen med et glas vin og lidt lækkert mad.
Rasmus Lyberth har lovet at følge med og deltage i lidt " nachspiel" med os.

Tilmelding til:
Præstegården, 98 54 11 53, eller
Jørgen Kruse, 98 54 11 60,
senest 1. september
Pris: 225 kr.

Vel mødt til en ny sæson!
Britt Lægsgaard

FORMIDDAGSHØJSKOLE

Mariager Kirkes nye tiltag med formiddagshøjskole fortsætter i efteråret. I foråret var der var mellem 30 og 45 deltagere per gang, så vi tror og håber formiddagshøjskolen kan udvikles til et blivende forum, hvor der er god plads til samtale og refleksion.
Gennem forskellige tilgange forsøger vi at give svar på det underliggende spørgsmål: "Menneskeliv og Kristendom - hvad kommer de hinanden ved?" Temaerne veksler, og i efteråret er temaet:

Litteratur, film og kristendom

Den kristne trosbekendelse slutter med sin triumferende triade "Syndernes forladelse, kødets opstandelse og det evige liv". Tør vi tror det? Kan vi lade være?
Vi skal høre om og få genfortalt litteratur og se film, der trækker på kristendommens grundfortællinger. For ordet skaber som bekendt, hvad det nævner, og vi kan ikke leve uden den næring og det liv, som fortællingerne formidler og gør til en levende realitet midt ind i en modsigelses- og konfliktfyldt verden.

Efteråret begynder med et besøg af sognepræst og forfatter Gudmund Rask Pedersen, der indgående har beskæftiget sig med netop forholdet mellem litteratur – film og kristendom. **"At fortælle menneskene**" hedder hans foredrag. Mikael Ustrup tager os med ind i **"Verdis Requiem**", der er den gennemgående musik i den prisbelønnede kultfilm fra 1982 **"Den enfoldige morder**", som er bygget over romanen **"En ond mand**". Såvel film som roman har svenskeren Hans Alfredson som ophavsmand. Undertegnede giver oplæg til filmen, som vi ser tredje gang. David Bugge, der er cand. theol. & ph.d. og ansat ved Århus Universitet, hvor han bl.a. arbejder med forholdet mellem litteratur og teologi, vil fortælle om; **"Svig og Kærlighed"** i Martin A. Hansens roman **"Løgneren**". Gangen efter ser vi filmatiseringen af "Løgneren" fra 1970, der har Fritz Helmuth i hovedrollen. Her er der oplæg ved Ronald R. Vi slutter af med filmen "**Shadowland"** med Anthony Hopkins som C.S. Jack Lewis, der skrev bogen om løven og garderobeskabet og Narnia og Isdronningen. Her vil Knud Erik Lægsgaard stille spørgsmålet: Er der en mening med alting, eller kan der blive en mening, når alting er meningsløst?

Hver dag begynder kl. 09.00 med morgensang og fortælling ved Ronald Risvig. Efter morgensangen er der morgenkaffe med brød, inden dagens foredragsholder tager over. Efter dagens oplæg er der en kort pause, inden der lægges op til samtale, uddybning og debat. Dagen slutter kl.12.00, og de dage der vises film kl. 12.30
Alle tre film vises i den gamle biograf, men vi begynder alle dage i Sognegården.

Første gang bliver tirsdag den 18. september. Herefter mødes vi tirsdag i lige uger frem til den 27. november, hvor vi efter formiddagens oplæg og film spiser fælles frokost og præsenteres for en "overraskelse".

Alle, der har lyst, kan deltage i formiddagshøjskolen - der kræves ingen særlige forudsætninger ud over lyst til at være sammen med andre om det, der er i mellem os. Også personer, der bor udenfor Mariager Sogn, er velkomne, og man kan uden forhåndstilmelding frit vælge, hvilke gange man ønsker at deltage. Af hensyn til morgenkaffe mv. beder vi dog om tilmelding til første gang tirsdag den 18. september.
Det er (næsten) gratis at deltage. Der betales kr. 30,00 pr. gang for morgenkaffe med rundstykke mv. Sidste gang er pri-

sen kr. 125,00 inkl. frokost og "overraskelse".

Yderligere oplysning og tilmelding

kan ske ved henvendelse til kursusleder sognemedhjælper Ronald Risvig, telefon 23 32 96 13, eller via E-mail: ronald@mariagerkirke.dk

Der kan også læses nærmere på www.mariagerkirke.dk

Der vil være trykte programmer at få fra medio august.

MINIKONFIRMANDUNDERVISNING

Et tilbud, der henvender sig til alle elever i 3. klasse på Mariager Skole

På en uhøjtidelig og legende måde vil børnene blive gjort lidt mere fortrolige med, hvad kristendom er. Fortælling og film, sang og musik, naturoplevelser og drama er sammen med billedværkstedet nogle af virkemidlerne.
Centrale områder er bl.a.: Skabelse og liv – Døden – Bøn – Jul – Påske og Pinse – Kirkens rum og Gudstjenesten.
Undervisningen deles op i fire emneforløb, der tilsammen bl.a. omhandler de nævnte områder, og hvert forløb afsluttes med en forevisning og/eller en udstilling, der evt. indgår som en del af en Gudstjeneste. Her vil forældre, søskende og bedsteforældre blive indbudt til at deltage.
Minikonfirmandundervisningen indledes med deltagelse i Gudstjenesten søndag den 23. september 2007 og efterfølgende kort sammenkomst og informationsmøde i Sognegården for forældre og børn.
Der sluttes af i foråret med et påskeløb for hele familien, det bliver lørdag den 15. marts 2008. Detailplan for undervisningen udleveres første gang, da forløbet skal tilpasses børnenes skoleskema, herunder emneuger mm.

Underviser er sognemedhjælper Ronald Risvig. Børnene vil også møde sognepræst Knud Erik Lægsgaard, organist Mikael Ustrup og andre ansatte ved kirken. Desuden vil der medvirke eksterne undervisere i form af teaterfolk og kunstnere.

Undervisningen foregår onsdage og torsdage eftermiddage kl. 14.15 – 16.00 i Sognegården og/eller i kirken. Nogle gange vil vi tage på vandreture i området. Der bliver 10 gange i efteråret og 10 gange i foråret. Hver gang serveres der saftevand og kage og eller frugt, og der indlægges et "frikvarter" med plads til leg.

Børnene vil i begyndelse af skoleåret modtage en skriftlig invitation, men allerede nu er det muligt at tilmelde sig, og det sker på nedenstående adresse. Ved tilmelding oplyses det, om man ønsker at deltage onsdage eller torsdage, og om man vil indgå i en kageordning, hvor der bages til holdet – højst to gange i alt.
Undervisningen er som nævnt et tilbud, og det er gratis. Det vil glæde os, om man som forældre vil bakke op om forløbet, sådan at børnene møder kontinuerligt og melder afbud, hvis de bliver forhindret.

Første gang børnene møder, henter jeg dem ved Mariager Skole – derefter kommer de selv i Sognegården.

Yderligere spørgsmål og tilmelding
Sognemedhjælper Ronald Risvig, telefon 23 32 96 13, eller via E-mail til: ronald@mariagerkirke.dk

Med venlig hilsen
Sognemedhjælper *Ronald Risvig*,
sognepræst *Knud Erik Lægsgaard* og
organist *Mikael Ustrup*

"Og hvilket forår blev det!"

Vinteren i Mariager, når juletiden er forbi, kan godt gå hen og blive en lidt inspirationsfattig og ørkesløs affære. Vejret indbyder ikke til udendørs aktiviteter, for sne er blevet en mangelvare. Det er de grå skyer og den klamme fugtighed, der sætter dagsordenen og dermed risikerer at farve humøret.
Man begynder at rette kikkerten mod udenbys tiltag, f.x. hvad der tilbydes i Århus og Ålborg, hvor udbuddet er stort, men det inkluderer mange kilometer køretur hver gang.
Vinteren 2007 adskiller sig ved, at der en dag dukkede et tilbud op om formiddagshøjskole, arrangeret af Mariager Kirke. En solgul og optimistisk folder berettede om muligheden.
Temaet var "Fortælling og liv" med sidetemaet "Menneskeliv og kristendom" belyst over otte tirsdage fra februar til maj. Sognemedhjælper Ronald Risvig var kursusleder. "Alle interesserede kan deltage. Det gælder også folk, der bor uden for Mariager Sogn", stod der i folderen.
Vi syntes, tilbuddet så rigtig godt ud. Vi meldte os til. Vi mødte op i Sognegården den første formiddag kl. 9. Det var vi ikke de eneste, der gjorde. Der var stopfyldt, da vi kom, i en grad så det var svært at finde en siddeplads. Det lykkedes dog. Tidspunktet kl. 9.00-12.00 en hverdagsformiddag angav selvfølgelig aldersklassen. Det var overvejende pensionister, der havde indfundet sig. Har man et aktivt arbejdsliv fra 8-16, er muligheden for at deltage ikke så stor.
Vi begyndte med morgensange og små fortællinger, der knyttede an til disse sange og deres forfattere og komponister. Michael Ustrup fremførte dette første punkt på programmet.
Så tog Ronald Risvig over og udfoldede sig med et broget tæppe af fortællinger, dels egne oplevelser, dels fortællinger fra litteraturen, eventyr, myter, digte o.a.

Foto: Peter Toubøl.

Ronald fortalte, nej, han tryllede for os, for alt, hvad han satte ord på, fik liv i vores bevidsthed. Det var en slags sjælelig fysioterapi, hvor oplevelser og ord, der til daglig sad fast som små utilgængelige muskelknuder, pludselig blev sat i bevægelse og nåede frem til hver enkelts bevidsthed med farver og former.
Vi lyttede, oplevede, associerede og følte os medlevende og dermed levende i fortællingernes løb. Ronald fortalte bl.a. om sin barndom i Brande. Det var ikke de store filosofiske visioner og udlægninger, det drejede sig om, men hjertets lille, konkret huskede detalje, der rørte og bevægede sig i tilhørernes indre, så vi selv, i øjeblikket, resten af dagen, ja, resten af

ugen, kunne mobilisere lignende detaljer fra vores individuelle oplevelser i barndommen, hvor man virkelig iagttog, sansede og følte med en intensitet, der udelukkende er blevet svækket med alderen, men som Ronalds "Sesam, Sesam, luk dig op!" pludselig gav mulighed for frit løb. Mod slutningen af formiddagen gav Ronald ordet til forsamlingen. "Var der nogen, der havde lyst til at fortælle?" Det blev også til små, levende, uprætentiøse fortællinger. Det gjaldt ikke om at sige noget specielt væsentligt eller klogt. Det gjaldt om at give hjertets erindringer frit løb og dermed skabe det liv, der umiddelbart kunne opfattes af tilhørerne.
Vi gik hjem efter første gang, lidt mindre grå og fastlåste, end vi var mødt op.
Stilen var lagt, og forløbet fortsatte i denne ånd.

Næste gang hørte vi om Gandhi og Martin Luther King, om den amerikanske forfatter Henry David Thoreau, mexicaneren Octavia Paz m.fl.
Ronald havde læst mange bøger om dem og viste os disse bøger, men det, han fortalte, var hans egne personlige oplevelser af det, han havde læst, af det bekendtskab, han via læsningen af deres skrifter havde stiftet med disse menneskeretsforkæmpere, forfattere og filosoffer. Således formidlet blev deres budskaber om "hjertets lov" umiddelbart tilgængelige for os tilhørere, der "bare så og så og så og slugte livets tale", som Jens Rosendal skriver i sin herlige sang "Du kom med alt, hvad der var dig". I øvrigt løb Jens Rosendals sange som en rød tråd gennem hele formiddagshøjskole-forløbet.

Tirsdagen efter var Knud Erik Lægsgaard foredragsholder. "At prædike er at fortælle videre på evangeliet" lød titlen på hans foredrag, der knyttede an til temaet om hjertets lov og helligåndens umiddelbarhed. At prædike er at overbevise om Guds kærlighed, ikke at slå tilhørerne i hovedet med fundamentalisme. Sådan opfattede vi det, og sådan arbejdede det i os.

Så kom der en formiddag med fortællinger fra cirkuslivet. Vi deltog ikke den tirsdag, eftersom der var brug for os hos børnebørnene på Sjælland, og den livsfortælling gælder det også om at tage del i.

Derefter kom turen til den store historiefortæller Karen Blixen, som vi først fik en gedigen introduktion til. Bagefter så vi den bevægende film "Babettes gæstebud", der var udgangspunkt for også den følgende tirsdags fortællinger og oplevelser.

Sidst på sæsonen var der arrangeret en heldagsudflugt til "Farm of Art", et spændende sted i nærheden af Langå med bl.a. foredrag, koncerter, fortællecafé og arbejdende værksteder.

Formiddagshøjskole-arrangementerne blev afsluttet med en genfortælling af Selma Lagerlöfs legende "Skiftingen". Den blev fortalt, uden at fortælleren, Halfdan, havde teksten i hånden. Han havde fuldstændig levet sig ind i den historie, han fortalte, og virkningen var meget bevægende. Tårerne listede sig frem i øjenkrogen hos os tilhørere og skabte en lettelse et eller andet sted i sindet, hvor vi ikke anede, at noget engang faktisk havde sat sig fast.
Efter fremførelsen af legenden, blev ordet overladt til en karismatisk gårdsanger, Ebbe, der også gav hjertets følelser frit løb i ord og toner.

Tak for en mere end god sæson, Ronald! Vi håber på en sæson mere. Gode fortællinger. Bevægende. Ægte liv.
Mesterligt!

Hjertelig hilsen

Ole og Vibeke Guldberg

Det hele er forandret eller også er det mig –

For alle de små blomster, der dog er til i år,
og fugle, det er ikke til at sige!
Så fin og frisk og fager som bøgeskoven står,
dertil har jeg aldrig før set lige;
og hvor jeg vender øjet hen, jeg ser så sære ting,
det dufter så forunderligt herinde i mit sind.
Jeg mærker i år
i Danmark er det vår,
det dufter så forunderligt herinde i mit sind.
Naturen er forandret –
eller også er det mig!

(Min version af Mads Hansens skønne forårsvise)

Tja, det er vel begge dele – både naturen og mig – i hvert fald oplever jeg forårets komme stærkere og dybere, end da jeg var yngre. Det har noget at gøre med taknemmeligheden over atter igen at opleve vårens komme, at se det hele vågne til liv efter vintermørket, at mærke solens varme stråler – og at gå i den jomfrueligt grønne bøgeskov med et tykt tæppe af hvide anemoner bredt ud over jorden.

Jeg har lige været på Færøerne i en uge fra 14.-21. april (Det var i parentes bemærket en fuldstændig fantastisk naturoplevelse, som er så væsensforskellig fra de naturoplevelser, vi har i vores del af Danmark - og absolut i særklasse!)
Da vi tog fra Danmark, var vejret dejligt, solen skinnede, og der var gode varmegrader om dagen. Vi hørte så, at det skiftede og igen blev koldt (og på Færøerne oplevede vi hagl, sne, regn, blæst - og sol, men ingen varme!), så vi var noget forundrede, da vi ved tilbagekomsten kørte fra færgen i Hanstholm og så, at mange træer var sprunget ud – og ikke mindst så vi de grønne bøge i deres spædeste lysegrønne lin.
Vi troede faktisk først, at det kun var få hist og her, men nej, det var mange steder, og vi havde altså den 21. april!

Bøgeskov i stuen

Den sædvanlige diskussion – og måske også bekymring: Hvornår er det tidligt, at bøgen er sprunget? – fik mig til at tænke på mine forældres sølvbryllup i 1970. Vi skulle jo lave æresport

og havde nogle dage forinden været i skoven efter bøgegrene, som vi bestemt regnede med at kunne drive frem til dagen, den 6. maj. Vi havde fyldt spande og krukker, og de stod med bristefærdige knopper i hele stuen. Dagen før var de ikke sprunget - vi tog dem udenfor og overrislede dem, satte dem ind igen til natten og lukkede op for varmen i stuen - så måtte de da springe!
- - - da vi vågnede tidligt næste morgen og skulle have dem med for at pynte, var der ikke ét grønt blad at se (og vi måtte jo hurtigt finde en nødløsning, for æresport skulle der jo laves.) - Da vi kom hjem dagen efter festen og åbnede døren til vores stue, mødte der os et syn, der var ved at tage vejret fra os: ALT var sprunget ud - det spædeste lysegrønne skær næsten skar i øjnene, det var i sandhed en "bøgeskov" i fuldt flor - men det var altså den 6. maj dengang i 1970!

(For) tidligt?

I skivende stund har vi Pinse - og vi har jo bestemt ikke set solen danse denne pinse, men (heldigvis) fået den regn, vi trængte sådan til - og her plejer lysene på kastanietræerne at stå tændt, men de er mange steder ved at være slukkede, ligesom syrener og hvidtjørn allerede har kendt bedre dage (og sådan kunne jeg jo blive ved med at nævne alt det (for)tidlige, som f.eks at vi spiste nye danske kartofler på Endelave i Kristi Himmelfartsferien, og at de dér havde spist dem siden begyndelsen af maj - og at jeg købte danske jordbær ved vejen før pinse, og damen fortalte, at i de 26 år, hun havde haft jordbær, var det aldrig sket!).

Nå, men hvor har vi dog nydt denne blomstring og denne frugtbarhed – i øjeblikket kan jeg slet ikke se mig mæt på den blåregn, der i Præstegården dækker det halve hus. - Jeg har *aldrig* set så mange blå "klaser" – og så har den oven i købet sendt en udløber over til hegnet omkring terrassen, så vi også kan nyde synet der - det er fantastisk!

Dyre- og fugleliv i det tidlige forår

Den 28. april havde jeg den første af de skønne fugleoplevelser (dette var også mindst 14 dage tidligere end det plejer at være!). Jeg gik tur med min søster i Alstrup krat, da hun pludselig siger: Der sidder en ugle! - og ganske rigtigt sad der en bylt af en musegrå ugleunge og stirrede på os med sine store skønne øjne. Den forsøgte at baske lidt væk, men kunne ikke flyve rigtigt, så vi skyndte os at lade den i fred, så moderen kunne fuldføre flytningen - for det er nemlig det, der plejer at ske midt maj, at uglefamilien flytter til andet bosted, end der hvor de er ruget - men nu havde vi altså sidst april!

Nogen husker måske, at jeg i sidste nummer bemærkede, at foderkuglerne på de fodergrene, vi har hængende foran vore vinduer både i præstegården og i skovhaven i Alstrup krat ikke var rørt hele vinteren - der var øjensynligt nok til fuglene i naturen. I det tidlige forår smed jeg alle de gamle kugler væk og hængte

nye op, og jeg skal da love for, at der blev gjort brug af dem fra begyndelsen. I præstegården hængte vi tolv kugler på krogene en aftenstund - og næste dag var de alle væk med samt de net, de er i! - Jeg gætter på, at måger eller alliker (de bygger altid i den af vore skorstene, der ikke er i brug) virkelig har været på rov - og forhåbentlig haft brug for maden, men ellers ser jeg jo helst, at det er småfuglene, der spiser af kuglerne!! (Det er ligesom, når man ser en fugl i det fjerne nærme sig, og man så finder ud af, at det "bare" er en måge eller en krage - de er lidt forkætrede, selv om de jo i virkeligheden er ganske smukke!) - Nå, vi måtte jo hænge op igen, og denne gang er de blevet der og besøges flittigt af hovedsagelig musvitter.

Bosteder i Alstrup krat

I Alstrup har vi derimod en stor flagspættefamilie som den ivrigste gæst. Mor og far skiftes simpelt hen i ét væk til at hente føde - vi vækkes af deres ivrige "snak" fra den årle morgenstund, og de er de sidste, der forlader grenen om aftenen. De lader dog også andre fugle komme til - musvitter, blåmejser, spætmejser, og i dag så jeg også en broget fluesnapper sidde og kigge på, men det er vist ikke føde for den.
Nogle fugle lever livet farligt - ligesom mennesker - og i dette tilfælde er det en solsort, der har bygget rede på siden af en stor brændestabel. Reden hænger frit og åbent lige under den store presenning - og solsorten anfægtes ikke af, at der går "skovkatte" rundt, der så let som ingenting kan tage både den og ungerne - og reden er nu tom, og ungerne fløjet, så det kunne altså lade sig gøre.

- og så har vi endelig fået stære i Alstrup krat! -Vi har i nogle år haft et helt lejlighedskompleks, nemlig 10 stærekasser på et nedsavet træ, men der har boet alt muligt andet end stære, de har til gengæld boet hos naboen! I år besluttede vi at lave én ny kasse og sætte op et helt andet sted – og en halv time efter opsætning flyttede stæreparret ind, og de fodrer nu ivrigt deres unger med stankelbenlarver fra vores græsplæne - og forhåbentlig også med gåsebiller, når det kommer dertil. - Vi kan nu nyde at

Stærefatter sidder og klatter
på sin pind i solen.
Stæremutter står og strutter
hun har guld på kjolen.

- og vi er jo lovet rigtig meget "guld" i den kommende sommer, så lad os glæde os over solen, så længe den skinner - -

God sommer!

Britt Lægsgaard

Kirkebil

Er du gangbesværet, bruger kørestol eller bare bange for de toppede brosten eller glatføre, så ring til Assens Taxi, Ole Holm Nielsen,
tlf. 98 58 38 49. Kørslen er gratis for alle i sognet.

Indsamlinger

Ved høstgudstjenesten 23. september kl. 10 samles ind til Folkekirkens Nødhjælp, Kirkens Korshær, KFUM og Ks sociale arbejde, Amnesty, Mission blandt hjemløse og andre nødhjælpsorganisationer.

Hvad *hjertet* er fuldt af - - -

At tænke sig - for 21 år siden kunne Peter A. G. slippe af sted med at skrive en fædrelandssang, der nu er kommet i den nye højskolesangbog, nærmest som et kuriosum:

Danmark, det banker på din dør
har aldrig set dig selvisk og ensom
nogen sinde før.
Danmark, pas på du ikke dør,
du trænger til nogen, der kysser din
næse
og nulrer dine øer.
//: Ligemeget hvem du er,
lige meget hvor du er,
så velkommen her://
Jeg kravler op i en stang
til det hjul, de engang
kaldte storkereden
og råber:
Længe – leve – mangfoldigheden.

Modersmål eller muddermål, det dæmoniske sprog

Vort modersmål er er dejligt, skriver Lembcke i 1859. - Vort muddermål er hæsligt, skriver Benny Andersen mere end et århundrede senere.

Hun lægger os på læben
hvert godt og kraftigt ord
til elskovs sagte bønner,
til sejrens stolte kor;
er hjertet trangt af sorgen,
og svulmer det af lyst,
//:Hun skænker os tonen,
der lette kan vort bryst://

Hvor muddermålet hos Benny Andersen bliver plat og drukkent og dæmonisk, og brystet kun lettes ved et bøvs, er det tonen, der letter, latteren, der får lænker til at briste, sangen, der bliver ringe i brynjen, humoren, der bliver vingede pile og ordene fra hjertet, der bliver stenene i muren til forsvar for menneskelighed hos Lembcke.
Tonen, latteren, sangen, humoren og hjerteordene er det sandeste forsvarsværk i mødet med det fremmede – de (det) ukendte.
For at tonen skal kunne lette vort bryst må den nødvendigvis komme fra hjertet. Hjertets tone er nuanceret og angstdæmpende. Når tonen derimod har sin grund i angsten bliver den unuanceret, rå og arrogant.

Ord der skaber – ord der slår ihjel

I den kristne tradition taler vi om ord, der skaber. Ord der skaber liv. I begyndelsen skabte Gud med sit ord. "I begyndelsen var Ordet", siger Johannes, "og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. I Ham var liv og livet var menneskenes lys. Og lyset

skinner i mørket og mørket greb det ikke." – Og måske er det i høj grad derved, vi ligner Gud - at vi kan skabe med vore ord. – Billeder.
Men: Et ord kan også være et mord uden M.
"Bare du siger et *ondt* ord, har du allerede slået ihjel," siger Jesus.
Ord kan skabe, og ord kan søndre. Derfor er tonen, dens ord og nuancer så vigtige, ikke blot i vor kultur men i alle kulturer, hvor ord skaber eller søndrer, også i Folketinget.
Det er muligt at generalisere og at fortælle løgn om alt - og bliver det gjort ofte nok og råt nok, virker det i længden. Det virker ved, at man siger: "Der går aldrig røg af en brand, uden at der er ild" - eller ved at man skaber angst. Rå tone får mennesker til at dukke sig i angst. "Kalder du din bror - Raka" - dumme svin - "har du slået ham ihjel", siger Jesus i Bjergprædikenen.
Det er ikke svært at plante en løgn, at sætte en vandrehistorie i gang, at kalde løgnen for sandhed og sandheden for løgn, at skabe usikkerhed om ordenes betydning og værdi.

Hvad hjertet er fuldt af

På samme måde som man kan påstå, at koncentrationslejrenes rædsler ikke fandtes, men blot er løgnehistorier, kan man sige:
Asylansøgere i asyllejrene er ikke gidsler år efter år. De er gidseltagere, der holder deres børn som gidsler imod det danske samfund, eller:
Det gode er ikke godt, selvom det ser sådan ud. Det er i virkeligheden ondt, der er produceret af godhedsindustrien for at narre de virkelig gode, altså dem, der siger det onde på en rå og ond og plump måde og selv får onde ansigter - eller:
Humanisme er dårlig skjult ukristelighed og religionsforfalskning. Humanisme er slet ikke noget utvetydig godt, for kærlighed er ikke utvetydig godt, men kærlighed er klam. –
Dæmoni - Satanisme - er at præsentere alt på hovedet - - at kalde det smukke grimt – det gode ondt, det kærlige hadsk - og håneret for ytringsfrihed,

Hjertesproget

Vi skal til at genopdage sproget. **Sindet**. "Sø'en et sind," siger Steen Steensen Blicher," da' hær i noer, håll sæ ve te ålt fågoer". - Synd er det modsatte af sind. Synd betyder at adskille, at skyde fra sig. Synd er, at det du gør er synd for nogen. Sind er åbenhed og nærhed og mødet med det nye eller skræmmende med tillid og nysgerrighed og kærlighed, men med et årvågent sind.
Sind er også en viden om faren, at vi står overfor en udfordring – skønheden i islamisk kultur, som vi gerne rejser ud for at betragte, men som vi i en kristen kultur kun har en mulighed for at møde værdigt ved at vise noget endnu skønnere -endnu kærligere - det er det sande møde med næsten. Hvis vi forsvarer os med den

onde kristendom, er det synd - og så har de tabt og vi med. - Det begynder med hjertesproget.

Himmelske samtaler

I en novelle i bogen: Himmelske samtaler - prøver Scott Wood i 1920erne med humorens pensel at male billeder af det ufattelige. - I novellen der hedder : "Satan beder om hjælp" - står Gud, Satan, Mark Twain og et par franske filosoffer og Jesus og diskuterer udviklingen på jorden. Satan står og forklarer, hvordan hans magt florerer - krig og had, sygdom, nid og nag, bagtalelse og magt - samt onde, rå og plumpe ord -. Men det er jo nedbrydende magter, siger Jesus. - Ja, siger Satan, men det er nu min lyst at nedbryde det, som du og Far bygger op ved kærlighed. Verden kan jo kun eksistere i spændingen og i valget. Liv er valg.
Du tror da ikke, jeg er så dum som menneskene, siger Satan. Jeg ved da godt, at kærlighed er den stærkeste magt i universet. - Jeg ved, at hvis menneskene stolede på kærlighedens magt, der er gemt i dit ord, sådan som de nu stoler på dynamit og raketskjold og penge, så var jeg jaget ud af rummet for længe siden. Du har din styrke, Jesus, i vor Fars kosmiske love - jeg har min styrke i kaos og menneskenes dumhed. Sådan er vort spil. Du prædiker kærlighed og tro, jeg prædiker mistro, ligegyldighed og løgn - og indtil dato har jeg vundet. Jeg har de svageste kort på hånden, men jeg spiller dem bedst, så menneskene tror på mig, selv når de siger jeg ikke eksisterer, ja nogle af dem kalder mig Gud. – Jesus, der længe har lyttet svarer nu: Du ved, at ligegyldighed og vold og magt er svagere end kærlighed? - Ja, da, siger Satan, - men menneskene tror på hadets magt, så jeg sejrer. Mennesket vil udslette jorden og sig selv. - Jesus svarer: Jeg har givet mit liv og vundet for dem, og jeg har endnu en million år til at få dem til at se og indse.

Løver omkranset af hjerter - eller er det omvendt?

Vi fører løver i vort skjold –
af hjerter tæt omsatte,
dem førte vi fra hedenold,
og ingen abekatte.
Hver fugl må synge med sit næb
og livet, kan vi skønne,
var uden sang kun slid og slæb.
Velkommen i det grønne.

Sådan skriver Grundtvig, og sproget forsimpler og gør hjerteløs, hvis vi i stedet fører hjerter i vort skjold af løver tæt omsatte - det er synd.

K. E. Lægsgaard

Sognetur til Løgumkloster 2007 - du kan nå det endnu!

Afgang i bus fra Egepladsen i Mariager fredag den 7. september kl. 10.30 og hjem igen mandag den 10. september sidst på eftermiddagen

Ring til en af os for at få program og høre nærmere.

Vi skal på heldagstur til Dannevirke med frokost på Rothen-Krug og søndag eftermiddag til vadehavet med Højer sluse.

Det er 5. gang vi skal af sted, og alle årene har vi haft gode dage sammen. Løgumkloster refugium er et pragtfuld sted, dejlige lokaliteter fyldt af atmosfære og den lækreste mad.

Vil du vide mere kontakt Anne Marie Jensen, 98 54 18 97 eller Preben Andersen 98 54 17 26.

3 koncerter og 2 orgelmatineer

1. koncert søndag d. 5. august kl. 19.30 (entré 40 kr.)
"Let the Trumpet sound"
Musik af bl.a. Charpentier, Torelli, Clarke og J. S. Bach
Fremført af Niels Tilma, trompet og Christian Præstholm, orgel

2. koncert søndag d. 12. august kl. 19.30 (entré 40 kr.)
"Orkestermusik af bl.a. Mozart"
Susanja Nielsen, violin - AnnMari Nielsen, violin - Bjarne Stange Nielsen, bratsch - Aksel Nielsen, cello - Jens Holm, bas - Mikael Ustrup, cembalo

3. koncert søndag d. 19. august kl. 19.30 (entré 40 kr.)
"Sommerlet skandinavisk musik"
Musik af. bl.a. N. W. Gade, Bjerno, Knut Nystedt og Grieg
Fremført af Annette Bo Nielsen, sopran, og Lise-Lotte Kristensen, orgel

1. orgelmatine onsdag d. 22. august kl. 16.30 (gratis adgang)
Kirkens organist spiller en halv times orgelmusik af Buxtehude og hans elev Nicolas Bruhns

2. orgelmatine onsdag d. 29. august kl. 16.30 (gratis adgang)
Kirkens organist spiller en halv times orgelmusik af Buxtehude og hans elev J. S. Bach

Siden sidst

Døbte

Milla Solberg Schødt
Janne Winther Jørgensen
Oliver Andreas Samuel Frederiksen
Mikkel Emil Olesen
Iben Katrine Rasmussen
Marius Holt Jakobsgaard
Marius Johannes Feldskov Andersen
Melissa Bruun Sørensen
Isabella Bruun Sørensen
Ida Marie Almkvist Ellestrup
Emilie Hjarbæk Bohsen
Casper Steffensen
Lærke Ingrid Hybertz Kokholm

Viede

Anne Hald & Kristian Sondrup Jensen
Marie-Louise Rønnebro & Charles Kastberg Christensen
Annika Jensen & Michael Johansen
Tina Cramer & Manne Berg Christensen

Begravede

Verner Laurits Jensen
Martha Marie Pedersen født Jensen
Kristine Pedersen født Nielsen
Ejner Bregendahl
Børge Møller Simonsen (Assens Kirke)
Per Damborg
Villy Kristensen
Werner Dechlis
Jørgen Stensgård Balle (Johanneskirken Randers)
Jakob Just Ole Pedersen
Harry Kaj Nielsen
Helen Margaret Busch
Ole Christensen
Jørgen Bonde Pedersen
Dagny Olivia Dueholm født Sørensen

Adresseliste

Sognepræst	Knud Erik Lægsgaard, Fuglsangsgade 3 . . . . . Træffes bedst tirsdag-fredag kl. 11-12 eller efter aftale.	Tlf. 98 54 11 53 kel@mariagerkirke.dk
Kirkegårdsleder	Kirsten Nygaard, Kirkebakken 6	Tlf. 98 54 15 35 kirsten@mariagerkirke.dk
Kirketjener	Gitte Kløcker Christensen, Havnegade 18 C, 9550 Mariager	Tlf. 98 55 06 07 Tlf. 24 24 40 97 gitte@mariagerkirke.dk
Organist	Mikael Ustrup, Digtervænget 55, 9550 Mariager	Tlf. 98 54 19 98 mikael@mariagerkirke.dk
Sogne-medhjælper	Ronald Risvig, Kirkebakken 6 . . . . . Arbejde	Tlf. 98 54 15 42 Tlf. 98 54 15 42 Tlf. 23 32 96 13 ronald@mariagerkirke.dk
Menighedsråds-formand	Peter Ulrich Toubøl, Bjerregårdsvej 4	Tlf. 98 54 15 59 mhr@mariagerkirke.dk
Kirkeværge	Jørgen Kruse, Vestparken 28	Tlf. 98 54 11 60
Kirkesekretær	Elsebet Hesselberg. I arbejdstiden	Tlf. 98 54 11 53 elsebet@mariagerkirke.dk
Kasserer	Lene Smidt, Vellinggårdsvej 2A, 8970 Havndal	Tlf. 96 68 63 22
Kirkens hjemmeside	www.mariagerkirke.dk	
Sognegården	Kirkegade 6	Tlf. 98 54 11 65

Højskoleaftener
sæson 2007-2008

Tirsdag den 11. september kl. 19.30
Ushma Jacobsen, Hadsten
Flerdobbelte identiteter

Tirsdag den 30. oktober kl. 19.30
Bjarne Lenau Henriksen, København
Ensomhedens mange ansigter

Tirsdag den 20. november kl. 19.30
Knud Vilby, København
Hvad gør vi ved sproget, og hvad gør sproget ved os?

Tirsdag den 15. januar kl. 19.30
Johannes Møllehave, København
Dansk lyrik - med særligt henblik på Halfdan Rasmussen

Tirsdag den 26. februar kl. 19.30
Peter Maltha og Finn Lykke Schmidt, Rønde og Århus
På rejse i de fantasifulde kalkmaleriers univers

Tirsdag den 1. april kl. 19.30 i kirken
Rasmus Lyberth
Koncert i kirken. For ikke medlemmer kan der købes billetter.

Tilmelding til
Præstegården, tlf. 98 54 11 53
eller Jørgen Kruse, tlf. 98 54 11 60
senest 1. september - Pris 225 kr.

»Mariager kirke og sogn« udgives af menighedsrådet. Ansvarsh. redaktør er pastor Knud Erik Lægsgaard, tlf. 98 54 11 53.
Lay-out, dtp og tryk: Damsgaard Tryk, tlf. 98 54 13 60